

»Skromno sredstvo združevanja evropskih dežel«

Jean-Marc Caracci

Kako se s fotografiranjem evropskih prestolnic ubraniti pred revščino in depresijo

Piše: Petja Grafenauer

Vokviru projekta Evropska prestolnica kulture – Maribor 2012 se je precej po naključju znašel montpellijski fotograf Jean-Marc Caracci. V Novem mestu bo pod taktirko Galerije Simulaker od 16. maja razstavljal evropski prestolnici primerno evropsko serijo fotografij HomoUrbanusEuropeanus o človeku, mestu in Evropi ...

Kako je urbani evropski človek pristal v Galeriji Simulaker v Novem mestu?

► Našel sem jih na spletu in jim poslal predlog. Poslali so mi odlično ponudbo, saj bo razstava v javnem prostoru, poleg tega pa bo del EPK. Mislim, da je to eden mojih najpomembnejših mednarodnih projektov.

Je res, da se je vaša kariera začela med služenjem vojaškega roka?

► Na prvi dan obveznega vojaškega roka sem bil dodeljen padalcem. Opazil sem, da nekdo fotografira, stopil k njemu in izvedel, da je fotograf regimenta. Povedal sem mu o svoji temnici v kopalnici in rekel, da bi nekoč rad postal fotograf. Njegovo leto v vojski se je prav takrat iztekalo in svetoval mi je, naj na vstopnem dokumentu navedem poklic fotograf. Po kratkem intervjuju sem bil izbran za novega fotografa regimenta.

Eno leto sem vadil standardne vojaške propagandne fotografije: strelske vaje, skoke s padalom, simulacije bitk, uradna odlikovanja, parade in podobno. Bila je zelo dobra vaja, ni pa bilo veliko prostora za ustvarjalnost. Bil sem tudi ukorjen, ker sem iskal dober kader generala na obisku in se mu pri tem 'nevarno' približal. Kaznovan sem bil, ker sem hotel dobro fotografijo ... Kako trapasto je bilo to!

Predstavljam si, da je fotografov dan razburljiv ...

► Razburljiv?! ... Ha ha! ... Je razburljivo dan za dnevno sedeti za računalnikom? Veste, projekt HomoUrbanusEuropeanus je nastal po dolgem obdobju depresije, ko sem izgubil službo. Mislim, da ne bom več

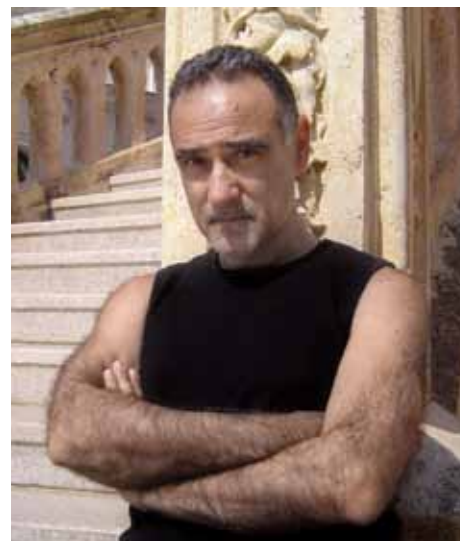
fotografiral. Potreboval sem projekt za številno občinstvo, saj se s fotografijo nisem hotel zgolj izraziti, ampak sem želel fotografije tudi prodati. Zato sem zagnal evropski projekt. Delovalo je in še vedno deluje, toda pri tem moram biti sam svoj predstavnik za stike z javnostjo, agent in tajnica.

Prepotovali ste 31 evropskih prestolnic in v vsaki fotografirali izbranega meščana pred izbrano arhitekturo. Kako ste si, brez dohodkov, lahko privoščili takšen projekt?

► Od junija 2007, ko sem obiskal Bratislavo, sem vse financiral sam. Za to je bila potrebna posebna logistika. Kupoval sem najcenejše letalske vozovnice ali potoval z avtobusom in v vsaki izmed prestolnic našel brezplačno prenočišče. Pisal sem prošnje organizacijam, fotografom in umetnikom ... Ko me sprašujejo, kako sem izbral prestolnice, odgovorim, da so jih vsaj prvi dve leti izbirali moji gostitelji.

Takoj, ko vidim umetniški projekt, ki je do Evrope naravnano pozitivno, se vprašam, kaj se skriva za politično korektnostjo.

► Zame je Evropa družina, kraj, kjer se dobro počutim. Seveda ima vsaka država svojo zgodovino, kulturo, navade, a ko jih primerjaš, ugotoviš, da je podobnosti več kot razlik. Čeprav je HomoUrbanusEuropeanus najprej estetski projekt, ki je vsako prestolnico skušal ujeti v enakem slogu, trezno in brez kulturne ali socialne prepoznavnosti, je s formo poudarjal podobnost in enotnost Evrope, ne pa raznolikosti. Lahko rečem, da je serija skromno sredstvo združevanja evropskih dežel, če sodijo v Evropsko unijo ali ne.

Jean-Marc Caracci

Od kod zamisel o fotografijah posameznikov pred velikimi arhitekturnimi ozadji?

► Mesta so za meščane redko podoba lepote, bolj so kraji, kjer delajo ali služijo. Ko si ogledujem ljudi, ki tečejo po velikih mestih, pomislim, da je človeštvo noro. Hotel sem pokazati drug, čarobnejši vidik mest, ki se razkrije, če po ulicah ne pohajamo kot slepci. Tako se začne pogovor med meščanom in arhitekturo. Zame je vsaka izmed fotografij z natančnim izrezom in jasnim slogom himna meščanu. On, ki stopa, drvi in pohaja po mestu, je pogosto osamljen, a zato nič manj ponosen in gotov. Ni nepomemben, temveč je v položaju zmagovalca.

In kaj se bo z urbanim Evropejcem zgodilo v prihodnosti?

► Pomislite, da sem projekt delal kar tri leta. Tudi zato ga še ne bom spravil v predal. Razstave bodo v Nemčiji, Turčiji, na Slovaškem in v Južni Koreji. Največji projekt pa je še pred menoj. To je album HomoUrbanusEuropeanus, knjiga besedil avtorjev iz 31 evropskih prestolnic. Sodelovali bodo Camille Laurens, Peter Krištúfek, Sedef Ecer, Kaur Kender, Suzana Tratnik in mnogi drugi. Vsi delujejo mednarodno, zato mi lahko verjamete, da je bilo dogovarjanje o pisanju besedil o urbanem življenju dolgotrajno in naporno. Zdaj

se moram ukvarjati s 60 prevajalci, saj hočem vsako besedilo objaviti v avtorjevem jeziku, v angleščini in v francoščini. In ko bo album prišel v knjigarne, si bom kupil letalsko vozovnico za Maroko in odšel na zasluženi dopust. No, v sanjah morda! (se nasmeje) x

Fotografska razstava:

HomoUrbanusEuropeanus

Kdo: Jean-Marc Caracci
Kdaj: od 16. maja 2012
Kje: Galerija Simulaker, Novo mesto & <http://homo.urbanus.free.fr/portfolio/index.html>